

ner mellem hudfarve, for loven gælder selvfølgelig for alle.

Vi strammer op. Vi ved, at de unge skal have en uddannelse, og vi ved også, at alle de unge skal have chancen for en uddannelse, fordi det hjælper. Det er der klare bud på i det nye oplæg.

Vi ved også, at hvis ikke vi sørger for, at forældreansvaret bliver styrket, kan det her ikke flytte noget. Forældrene skal inddrages, forældrene skal være ansvarlige. Vi giver dem muligheder, vi oplyser dem om den hjælp, de kan få til at tage et medansvar for familien, for deres børn, samtidig med at vi også forpligter dem.

Vi ved, at selv om vi har forbedret danskundervisningen, skal vi stadig væk arbejde med det. Der er mange, for hvem det kan være svært at lære at beherske det danske sprog, og der skal mange flere forskellige metoder i brug. De initiativer bliver sat i værk.

Vi ved, at der skal skaffes flere praktikpladser til de unge, der skal i uddannelse. Derfor giver vi helt klart en gulerod til erhvervsskolerne for at yde endnu en ekstra indsats. De er på vej, de har allerede ydet en indsats, men der skal mere til. Derfor får de en gulerod for at gøre noget.

Vi ved i Venstre, at nogle kommuner klarer integrationsindsatsen godt. Nu skal alle kommuner også have en helt tydelig og klar chance for at klare integrationsindsatsen lige så godt som de kommuner, der gør det godt. Derfor lægges der op til en styrkelse af det, så det virker for den enkelte indvandrerfamilie.

Nu er det så bare spændende her til sidst – jeg har glædet mig meget til den her debat – om Socialdemokraterne og De Radikale og Folketinget i øvrigt har mod til at være med i de nye tiltag og tage ansvar for, at integrationen lykkes, lige så godt som udlændingepolitikken har virket.

Det er den vej, man skal gå. Regeringen har vist vejen siden 2001, og nu kommer der yderligere sving i integrationen. Hvor vi glæder os til om 2 år at kunne stå og være tilfredse med integrationspolitikens start, ligesom vi er med det, vi fik gjort med udlændingepolitikken.

Til sidst vil jeg på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager regeringens redegørelse om integration »En ny chance til alle« til efterretning.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti har bremset indvandringen, så der er skabt mulighed for en bedre integration, og at regeringen har forbedret integrationen ved bl.a. hurtigere og bedre danskundervisning og mere virksomhedsnær aktivering, ligesom regeringspartierne og Dansk Folkeparti ved indførelse af starthjælpen og opstramning af kontanthjælpsreglerne har øget incitamentet til at arbejde.

Regeringen opfordres til med udgangspunkt i regeringens integrationsplan at arbejde for, at der gives relevante uddannelses tilbud bl.a. i form af mesterlære og andre praktiske indgange til ungdomsuddannelserne, og at de unge mærker en økonomisk konsekvens af ikke at samarbejde med kommunen herom.

Folketinget konstaterer, at al integration forudsætter, at den enkelte indvandrer selv tager et ansvar og viser vilje til at lade sig integrere.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 17).

Kl. 11.30

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren, og fordi der var en hel del, der markerede samtidigt, vil jeg lige for god ordens skyld læse dem op, som jeg fik skrevet ned på listen: fru Elsebeth Gerner Nielsen, hr. Morten Østergaard, hr. Steen Gade, hr. Kamal Qureshi, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, fru Line Barfod, fru Anne-Marie Meldgaard og hr. Hüseyin Arac.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I regeringens udspil er der en meget fin tabel på side 7, der viser, hvordan udviklingen i arbejdsløsheden har udviklet sig. Den viser, at fra 1994 til 2001 faldt arbejdsløsheden blandt indvandrede fra 40 pct. til ca. 13 pct. I samme periode faldt den fra ca. 11 pct. til 4-5 pct. for alle danskere. Det er jo en meget, meget markant udvikling. Ordføreren sagde gentagne gange, at der ikke skete noget i 1990'erne, men så må ordføreren da være enormt utilfreds med, hvad der er sket siden hen, for udviklingen er fuldstændig stagneret fra 2002 og fremefter.

Kan fru Irene Simonsen gøre rede for, hvad årsagen er til, at man overhovedet accepterer, at udviklingen stopper i 2001, også set i lyset af, at den nuværende regering og dens partier har